

[Statsministeren.]

alle. Men han lod sin Satire gaa ud over Husholdningslærerinder, som fik saa og saa mange Hundrede Kroner i Statstilskud for at udøve deres Virksomhed. Hertil vil jeg sige, at jeg tror ikke, det er saa uheldigt, at Staten yder beskedne Tilskud som Støtte til Befolkningens og Erhvervenes frivillige Bestræbelser for at opnaa større Dygtighed. Det er i Virkeligheden meget beskedne Beløb, der findes paa Finansloven dertil. De store Udgiftposter finder vi helt andre Steder. De skyldes særlige Udgiftslove, som faar Udtryk i Udgiftsstigninger under saadanne Ministerier som Handels-, Sundheds- og Undervisningsministeriet. De Beløb der bevilges til Husholdningslærerinder, gør sikkert deres store Nytte, og med Hensyn til dem vil Spareforanstaltninger vel ikke være uden Betydning, men de vil dog betyde overordentlig lidt i Sammenligning med Helheden. Langt farligere er Bestræbelserne for, at Staten skal støtte selve Erhvervsvirksomhederne, enten gennem direkte Tilskud eller andre Foranstaltninger som Protektionisme, Importregulering eller lignende Ting. Deri ligger en meget større Fare for, at Staten kommer ind paa Omraader, hvor den ikke hører hjemme. Jeg tror derfor ikke, man saa stærkt skal fremdrage Smaating. Det var bedre med Hensyn til dette Spørgsmaal at have sin Opmærksomhed henvendt paa det, det særlig kommer an paa.

Jeg skal dernæst som Landbrugsminister besvare et Par Spørgsmaal, der er rettet til mig.

Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) omtalte Udstykningen af Arealer, der tidligere har tilhørt Herregaarden Hessel ved Grenaa, og gjorde opmærksom paa, at en uforholdsmæssig Del af de Arealer, der er tillagt de enkelte Husmandsbrug, bestaar af Kærjord. Nu er det nok muligt, at man ikke skal foretrække Kærjord til en saadan Udstykning; jeg tror i Særdeleshed, man skal undgaa lavt liggende Arealer, hvor Afvandingsforholdene frembyder særlige Vanskeligheder, og jeg vil ikke lægge Skjul paa, at der maaske i ganske enkelte Tilfælde er sket en Fejl i saa Henseende. Hvad nu angaar Jorderne ved Hessel, som jeg ogsaa engang har set, vil jeg dog mene, at de særlig daarlige Resultater, som der er fremkommet i det sidste ganske ekstraordinært fugtige Aar, ikke bør opstilles som Norm. Det kan meget vel tænkes, at der kommer et Aar, i hvilket netop disse Jorder ved Hessel vil give et særlig godt Udbytte, og jeg vil da meget

haabe, at Husmændene deroppe ikke bliver saa forskrækkede over Resultatet i Fjor; at de glemmer at tilsaa Jorden i Aar, for det kan meget godt være, at der netop kommer en Sommer i Aar, der gør det til en Fordel, at de har denne lave Kærjord at dyrke.

Hvis der er sket en Fejl her, er det imidlertid hverken Lensnævnet eller Justitsministeriet, det ærede Medlem skal henvende sig til, men saa er det selve Udstykningsmyndighederne; det er Landbrugsministeriet i Forbindelse med Jordlovsudvalget, der har foretaget Udstykningen. Jeg maa imidlertid herom sige, at det gaar ikke an, at de paagældende Husmænd, der har Arealer deroppe, og som har overtaget disse Brug, skyder al Skyld over paa de offentlige Myndigheder. Det staar jo enhver frit for at sige, at den Jord passer ham ikke, den vil han ikke have, og det sker ofte, at en Mand siger: Nej, det Brug passer mig ikke, det vil jeg ikke have. Den Tendens, som man ofte staar overfor, at de paagældende gør sig helt umyndige, gør sig saa forfærdelig smaa, for at Staten skal have Ansvar for dem og sørge for dem hele deres Liv igennem, den kan jeg absolut ikke anerkende. Hvis det ærede Medlem har Ret i, at der virkelig er sket en Fejl, er det en Selvfølge, at Myndighederne vil overveje det, og jeg kan derfor overfor det ærede Medlem sige, at hvis der kommer en Henvendelse til Landbrugsministeriet, vil Ministeriet sammen med Jordlovsudvalget overveje, hvad der i saa Henseende kan foretages.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) var inde paa at omtale en Række Spørgsmaal, der vedrører Vestjylland, og nævnte herunder det ønskelige i, at Spørgsmaalet om Nissum Fjord blev ført frem til en Løsning. Det er ganske rigtigt, at Beboerne derovre omkring Fjorden, baade Landbrugere og Fiskere, har rettet en Henvendelse til Regeringen, og det er rigtigt, at Regeringen — det var i forrige Rigsdagssamling — svarede, at det var umuligt at optage Spørgsmaalet i den daværende Rigsdagssamling, men at det skulde blive overvejet i den Samling, som vi nu er inde i, og hvis Afslutning jo er nær. Jeg har heller ikke glemt dette Spørgsmaal, og jeg kan besvare det ærede Medlems Henvendelse med, at jeg i Gaar skrev til Folketingets Finansudvalg og anmodede det om at give sit Samtykke til, at der, mod forventet Tillægsbevilling i det kommende Finansaar, blev anvendt 20 000 Kr. til Forundersøgelser. Sagen ligger nemlig saaledes — det fremgaa ogsaa af Kommissionsind-